

De medische diensten van de NMBS

Wist u dat er in de twee medische diensten van de NMBS 85 geneesheren en meer dan 40 verplegers en verpleegsters werken? U hebt er vast al enkele ontmoet bij uw aanwerving of in de loop van uw loopbaan. Maar weet u ook wat hun werk eigenlijk inhoudt? In dit en later volgende artikels willen we u duidelijk maken hoe de geneeskunde binnen onze onderneming georganiseerd is.

welzijn van de arbeiders tijdens de uitvoering van hun werk. Deze kreeg op 27 maart 1998 gestalte met verscheidene Koninklijke Uitvoeringsbesluiten. Die teksten zijn belangrijk. Ze voeren veranderingen in. Maar daarover hebben we het later nog.

De bedrijfsgeneeskunde

Deze wordt ook administratieve geneeskunde genoemd. U had uw

eerste "medisch" contact binnen de NMBS vermoedelijk met deze dienst. De bedrijfsgeneeskundige dienst is in het kader van het personeelsstatuut belast met het medisch aanwervingsonderzoek. In dit verband mag vermeld worden dat de NMBS verder gaat dan wat de wet voorschrijft door Beroepscommissies te voorzien.

vervolg pagina 6

Om te beginnen moet u weten dat geneeskunde en NMBS al langer goed met elkaar opschieten. Onze medische dienst draaide al lang voor de wet dit verplichtte. Hij diende vooral om verzorging toe te dienen bij arbeidsongevallen en om afwezigheden te controleren. In 1965 publiceerde het Belgisch Staatsblad het eerste ARAB (algemeen reglement voor arbeidsbescherming). Als gevolg daarvan werd binnen de medische dienst van de NMBS de afdeling Arbeidsgeneeskunde opgericht die de continuïteit verzorgt van wat vroeger al bestond. De belangrijkste volgende stap is van veel recentere datum: de wet van 4 augustus 1996 met betrekking tot het

De medische diensten van de NMBS

(vervolg)

De tweede opdracht van de bedrijfsgeneeskunde is al zeer oud, namelijk de controle van de getuigschriften van werkongeschiktheid. Zoals u weet, moet elke afwezigheid, ook die van één dag, worden gestaafd met een getuigschrift. Als de beambte zich kan verplaatsen moet hij zich meteen aanbieden in het administratief medisch centrum dat het getuigschrift dan moet bevestigen. In het andere geval kunnen er controles worden uitgevoerd in de woonplaats.

Ook de derde opdracht dateert al van langere datum, namelijk het verzorgen van gekwetsten. Indien nodig wordt daarbij samengewerkt met externe specialisten en met ziekenhuizen in de streek waar het ongeval zich heeft voorgedaan.

De arbeidsgeneeskunde

De arbeidsgeneeskunde werd binnen de NMBS progressief uitgebouwd in het zog van de wet van 1965 die het eerste ARAB invoerde. De rol ervan verschilt sterk van die van de bedrijfsgeneeskunde en werd gewijzigd door de hoger vermelde recentere wettelijke bepalingen. Arbeidsgeneeskunde past in het bredere begrip van

“welzijn van de werknemers”.

De wet van 1996 en de Koninklijke Besluiten van 1998 bepalen de opdrachten en werking van de Dienst Preventie en Bescherming op het Werk. Interessant is om hier te refereren naar artikel 4 van de wet van 4 augustus 1996:

“Het welzijn (van de werknemers) wordt nagestreefd met maatregelen die betrekking hebben op:

- veiligheid op het werk;
- bescherming van de gezondheid van de werknemer tijdens het werk;
- de psychosociale belasting die wordt veroorzaakt door het werk;
- de ergonomie;
- de arbeidshygiëne;
- de verfraaiing van de werkplaatsen;
- de maatregelen die het bedrijf neemt inzake leefmilieu”.

De uitgestrektheid van dit opdrachtenpakket toont aan dat de Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk een multidisciplinaire roeping heeft. Hij verenigt verscheidene preventie-adviseurs en experts waaronder ook vertegenwoordigers van de arbeidsgeneeskunde. Deze heeft dus een wezenlijk preventieve taak binnen de onderneming. Voor Hoofdgenesheer Maryvonne Van Den

Heuvel staat die dienst dicht bij de beambten: “De arbeidsgeneeskunde beweegt zich op het terrein, in de werkplaatsen, in de kantoren en op de werven. Zij heeft als doelstelling alle verbeteringen aan te brengen die nuttig zijn vanuit het oogpunt van gezondheid van de werknemers, en dat binnen de ruimere context van preventie. Sommige opdrachten zijn bij wet bepaald, zoals bijvoorbeeld de periodieke onderzoeken en de inspectie van de werkplaatsen. Wij hebben

steeds een luisterend oor voor de medewerkers. Zij kunnen ons vrij raadplegen over alle onderwerpen die binnen ons vakgebied liggen. De arbeidsgeneeskunde is absoluut niet repressief. De bedoeling is te werken in de beste geest van vertrouwen, om samen tot betere oplossingen te komen. Wij werken in het belang van werknemer en werkgever opdat elke medewerker in de best mogelijke omstandigheden kan werken.”

